

paa alle Punkter at gaa til noget højere Takster end til det modsatte.

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at selv med Aftenmøde er der knap Tid til at føre Dagsordenen igennem i Dag. Jeg henstiller derfor til ærede Medlemmer ogsaa at give deres Tanker saa knapt et Udtryk som muligt.

Rasmus Hansen: Jeg er fuldstændig enig i de Udtalelser, der faldt fra min ærede Sidemand til venstre, det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Vilhelm Lassen). Jeg tror netop, at han fandt det rette, at han ramte Kernen i denne Sag. Derimod er jeg ikke enig i mange af de Udtalelser, der ere faldne fra andre ærede Medlemmer her i denne Sal. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) indledede Forhandlingerne om denne Sag, men jeg vil dog straks paa Forhaand sige, at naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds indledede denne Forhandling, har han ikke talt paa sit Partis Vegne, men nærmest paa egne Vegne, og selv om jeg paa flere Punkter kan være enig med det ærede Medlem, er der dog mange Punkter, hvor jeg maa tage Afstand, da jeg har en anden Opfattelse. I det hele taget har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds udtalt sig med stort Forbehold og megen Forsigtighed. Der gik dog ligesom en rød Traad gennem det ærede Medlems Foredrag, og den var, at det ærede Medlem fandt, at det kunde være rigtigt, forsvarligt og naturligt, at Taksterne for de korte Afstande bleve satte op, men at man skulde være mere forsigtig med Hensyn til de lange Afstande og de saakaldte Kort og i det mindste ikke gaa højere, end der er foreslaaet her. Det var egentlig nærmest den Traad, der gik gennem det ærede Medlems Udtalelser, men i denne Henseende maa jeg have en anden Opfattelse, hvad jeg for Resten senere skal komme tilbage til. Jeg maa imidlertid indrømme, at jeg hørte det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds med stor Interesse, og fik det Indtryk, at det ærede Medlem har gjort et stort Stykke Arbejde og sat sig meget godt ind i denne Sag, men jeg fik tillige uvilkaarlig det Indtryk, at det ærede Medlem var vel meget videnskabelig og vel meget teoretisk. Netop derved sker det undertiden, at man faar det rent praktiske temmelig lidt frem; det kommer mange Gange temmelig lidt til sin Ret.

I de Udtalelser, jeg nu agter at komme frem med, kan jeg kun tale fra et Lægmandsstandpunkt; jeg har ikke været Medlem af Kommissionen og ikke haft Lejlighed til at sætte mig saa godt ind i denne Sag, som flere af de ærede Medlemmer, der have talt og været Medlemmer af Kommissionen. Jeg vil da først udtale, at den Takstlov, der blev vedtaget i Foraaet 1896, i Virkeligheden ikke har svaret til de Forventninger, som den Gang fra en vis Side blev næret til den, og jeg skal indrømme, at jeg aldrig har næret store Forventninger med Hensyn til Loven. Men jeg ved, at den Gang den blev vedtaget, blev der fra flere Sider næret store Forventninger, Forventninger, som imidlertid ere glippede. I Virkeligheden blev den ny Takstlov et stort Fejlskridt. Det viste sig, da de ny Takster kom til at virke i det praktiske Liv, at de førte to Ting med sig, og disse to Ting vare Misfornøjelse og Skuffelse. Misfornøjelsen gav sig særlig til Kende ude blandt den store Befolkning, navnlig den store Landbefolkning, og man maa indrømme, at Misfornøjelsen blandt Landbefolkningen i Virkeligheden ogsaa var berettiget. Sagen var den, at Rejsen for Landbefolkningen, som kører over de korte Afstande, blev dyrere end før. Enhver Rejse frem og tilbage blev fordyret med 10 eller 20 Øre, og man kan derfor nok forstaa, at en Takstlov, der kommer til at virke som en ny Skat, maa vække berettiget Kritik og berettiget Misfornøjelse. Misfornøjelsen blandt Befolkningen paa Landet blev endda større, da man saa, at Taksten for de lange Afstande, f. Eks. til København, blev nedsat saa meget, at det næsten blev meningsløst. Befolkningen ude paa Landet fik uvilkaarligt det Indtryk, at naar den rejser, skal den ikke alene betale for sig selv, men ogsaa være med til at betale for dem, der have Tid og Raad til lange Rejser, Lystrejser osv. Derfor mener jeg, at den ny Takstlov i Virkeligheden var et Fejlskridt, og naar jeg nævnte, at den har bragt Skuffelse, mener jeg selvfølgelig, at det er i finansiell Henseende, og her har Skuffelsen været ret stor. Siden disse ny Takster ere traadte i Kraft, har det vist sig, at Udbyttet af Banerne er blevet mindre Aar for Aar, indtil Udbyttet gik ned til intet, og nu er der Underskud. Ja, den højtærede Finansminister udtalte forleden, at efter al Sandsynlighed ville Banerne i Aar komme til at give et Underskud af mindst 1 Mill. Kr. Det har altsaa vist sig, at vi her i Landet køre, man